

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4754/05

ע"פ 5400/05

בפני : כבוד המישנה לנשיא מ' חשין
כבוד השופט א' גרוניס
כבוד השופט א' רובינשטיין

המערער בע"פ 4754/05
והמשיב בע"פ 5400/05 : שלום חיון

נ ג ד

המשיבה בע"פ 4754/05
והמערער בע"פ 5400/05 : מדינת ישראל

ערעור על הכרעת-הדין וגזר-הדין של בית-המשפט המחוזי
בחיפה מיום 2.5.05 בת"פ 315/01 שניתנו על-ידי כב'
השופטים : ח' פיזם, ש' שטמר ור' שפירא

תאריך הישיבה : ח' באלול תשס"ה (12.9.05)

בשם המערער בע"פ 4754/05
ובשם המשיב בע"פ 5400/05 : עו"ד מוהנד חלאילה

בשם המשיבה בע"פ 4754/05
ובשם המערער בע"פ 5400/05 : עו"ד רחל מטר

פ ס ק - ד ין

המישנה לנשיא מ' חשין:

שני ערעורים הם לפנינו: ערעורו של נאשם שהורשע בדינו (המערער) והוא
ערעור על ההרשעה ועל חומרת העונש וערעור המדינה על קולת העונש. קראנו את
הודעת הערעור המנומקת יפה של עורך-דין מוהנד חלאילה והוספנו ושמענו טיעונים
על-פי מפי באי-כוח בעלי-הדין. שקלנו דברים שקראנו ודברים ששמענו וזוהי הכרעתנו
בדין.

המערער עמד לדין לפני בית-המשפט המחוזי בחיפה בעבירות של אינוס ועשיית מעשים מגונים ולסוף הדיון הורשע בניסיון לאינוס ובעשיית מעשים מגונים. פרטי העבירה היו אלה, שהמתלוננת, נערה בת 17, היתה שמרטף לבתו של המערער. בשנת 1998, בעת שהיה מסייע את הנערה כשמרטף, נהג המערער לגעת ברגליה, ללטף את רגליה ואף הגיע אל איבר מינה מבעד למכנסיה. חרף בקשותיה של הנערה לא פסק המערער ממעשיו. כן היה המערער נוהג לנשק את הנערה בצווארה, הכניס את ידיו מתחת לחולצתה ומישש את חזה, גם כל אלה חרף התנגדותה. יום אחד, בעת שהנערה שהתה בבית אחותו של המערער - אשר היתה חברתה - נכנס המערער לדירה, עשה בנערה בכוח מעשים מגונים למיניהם, ואף ניסה לאונסה על דרך הכנסת אצבעותיו לאיבר מינה. כל אלה עשה המערער חרף התנגדותה האקטיבית של הנערה. בית-משפט קמא האמין לעדותה של הנערה - אשר היתה, כמובן, העדה הראשית לחובתו של המערער - ולא עוד אלא שנמצאו לו בחומר הראיות חיזוקים לא מעטים לאותה עדות. בה-בעת קבע בית-משפט כי אין הוא מאמין לעדות המערער, ומכאן הרשעתו של המערער בדינו.

עורך-דין חלאילה, אשר עשה, הן בכתב הן על-פה, כל אשר ניתן לעשות לטובתו של נאשם, טען לפנינו כי שגה בית-משפט קמא בהאמינו למתלוננת, ולעניין זה הסב תשומת-ליבנו למקרים אחרים בהם התלוננה הנערה על מעשים שנעשו בגופה בידי אנשים אלה ואחרים, תלונות אשר נתבררו כלא אמיתיות. מאותם מקרים ביקש עורך-דין חלאילה להסיק לענייננו, דהיינו, כי גם בענייננו העלילה המתלוננת על המערער. טענות אלו כולן טענות הן, ואולם לא היה בהן כדי להניע את בית-המשפט שלא להאמין למתלוננת. הוא הדין באי התאמות ובסתירות אחרות שנמצאו בגירסתה של המתלוננת ובגירסאות עדים אחרים שהעידו מטעמה של התביעה. יתר-על-כן: עדויותיהן של יועצת בית-הספר ושל הפסיכולוגית היה בהן כדי לחזק את עדותה של המתלוננת נגד המערער ולחזק את דבריה כדברים אמינים. גם טענותיה האחרות של עורך-דין חלאילה טענות ראיות הן, אך התשובה להן נמצאת בפסק-דינו של בית-משפט קמא ולא נחזור על הדברים בשנית.

סוף דבר: אנו מחליטים לדחות את הערעור על ההרשעה.

אשר לעונש: עונשו של המערער נגזר לארבע שנות מאסר, מהן שלוש שנים מאסר בפועל ושנה אחת על-תנאי. כן חוייב המערער לשלם למתלוננת פיצוי בסך

35,000 ש"ח (אשר שולמו). המערער מבקש כי נקל בעונשו ואילו המדינה מבקשת כי נחמיר בעונש.

אין ספק כי העונש שנגזר על המערער עונש קל הוא ביתר ביחס למעשים שעשה. הורים לילדים קטנים היוצאים את ביתם לבילוי מבקשים כי שמרטפית תשגיח על ילדיהם, ונוהג מקובל הוא במקומותינו שאב המשפחה מחזיר את השמרטפית לביתה במכוניתו בשעה מאוחרת של הלילה (ולעיתים אף מביא הוא אותה לביתו). השמרטפית, שהיא דרך-כלל נערה רכה בשנים, נתונה לחסדו של האיש המבוגר היושב לידה במכונית, וחובה היא המוטלת עלינו לדאוג לבריאותן ולשלמותן על הנערות הנמנות עם קהיליית השמרטפיות, שלא ייעשו מעשי אוון בגופן. כאמור, העונש שנגזר על המערער עונש קל הוא ביתר, אך לא נוכל להעלים עינינו מכך שלמעלה משש שנים עברו מאז המעשים שעשה המערער בגופה של הנערה (בשנת 1998) ועד שנגזר דינו של המערער בבית המשפט המחוזי (בחודש מאי 2005). ועתה מצויים אנו באמצעו של חודש ספטמבר 2005. האשמה לשיהוי כה רב זה בהליכים רובצת לפיתחם של כל המעורבים בפרשה, ואולם נראה לנו כי להחמיר בעונשו של המערער כהיום הזה יהא מעשה בלתי מידתי. לו היה עניינו של המערער בא לפנינו בעת נאותה כ-אז החמרנו בעונשו. לא כן בתיתנו דעתנו לשיהוי שחל בהליכים. אנו מחליטים אפוא לדחות את ערעורה של המדינה על קולת העונש וממילא נדחה ערעורו של המערער.

סוף דבר: אנו מחליטים לדחות את ערעורו של המערער הן על הכרעת-הדין הן על גזר-הדין. בה בעת אנו דוחים את ערעורה של המדינה על קולת העונש.

אנו מוסיפים ומורים על ביטול האיסור שנאסר לפרסם את שמו של המערער.

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום ראשון, 30.10.05, עד השעה 11:00 בבוקר, במזכירות הפלילית של בית-המשפט המחוזי בחיפה. הערבויות הקיימות תמשכנה לעמוד בתוקף עד להתייצבותו של המערער לריצוי עונשו כאמור.

היום, ח' באלול תשס"ה (12.9.2005).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המישנה לנשיא